

”

{آمار رسمی حاکی از آن است که سی درصد از اقتصاد کشور را یعنی چیزی معادل ۲۵ میلیارد دلار، قاچاق شکل می‌دهد. در این زمینه می‌توان عنوان نمود از نظر توسعه زیرساخت‌های تکنولوژیک، مهم‌ترین مورد تجهیز مبادی رسمی کشور به سامانه‌های بازرسی کالا است. تجهیز فوق‌العاده ارزبر و با سطح فناوری بالا که در طول چهل سال بعد از انقلاب در مجموع به تعداد بیست عدد از سامانه‌های مذکور توسط دولت تهیه شده بود.

در فناوری و تحقیق و توسعه با مقدار کمی سرمایه‌گذاری هستیم و می‌توانیم بزرگ‌تر شدن کیک اقتصاد کشور را در این نمونه طراحی و توسعه فناوری ببینیم.

از سال ۱۳۹۸ تا به امروز این سامانه‌ها با مدل قراردادهای ساخت، بهره‌برداری و مالکیت (BOO) در گمرکات بندر شهید رجایی، دوغانون، ماهی‌رود، آستارا، چابهار، ریمدان و دبیر مشغول است و از این طریق خدمات باکیفیتی در اختیار گمرک جمهوری اسلامی قرار گرفته است. در حال حاضر این مدل به عنوان یکی از موفق‌ترین مدل‌های مشارکت مردمی در حوزه فناوری بالا محسوب می‌شود.

برای اینکه ابعاد مسئله قاچاق و بزرگی حرکتی که آغاز شده و در آینده ان شاء الله به حل کامل مسئله قاچاق رسمی خواهد انجامید، اجازه دهید تا یک پراگماتیک دیگر نیز باز کنم. برای این منظور از گزارش مستند شرکت دانش‌بنیان بهیار صنعت سپاهان از ابعاد و هزینه‌های حل مسئله‌ای به این بزرگی وام می‌گیرم:

{آمار رسمی حاکی از آن است که سی درصد از اقتصاد کشور را یعنی چیزی معادل ۲۵ میلیارد دلار، قاچاق شکل می‌دهد. در این زمینه می‌توان عنوان نمود از نظر توسعه

صنعت پیشنهاد قراردادهای سرمایه‌گذاری BOO را داد و توانست راه جدیدی را در حوزه رفع نیازهای کشور ارائه نماید. قرارداد BOO یعنی اینکه مردم و سرمایه‌گذاران هر کدام متناسب با پول و سرمایه‌ای که در دسترس دارند، بخشی از سهام دستگاه را می‌خرند و خود نصب می‌کنند و حتی خود دستگاه ایکس‌ری را راه‌اندازی می‌کنند و از هر کامیون یا کانتینر هزینه‌ای دریافت می‌کنند و سود این فعالیت به خود آن مردم برمی‌گردد. این یک نمونه برجسته از طراحی و ساخت و البته راه‌اندازی و اداره تکنولوژی حتی در حوزه حساسی که امنیت ملی را تضمین می‌کند، توسط مردم در مراحل مختلف است؛ بخش خصوصی، فرزندان مردم که در دانشگاه متخصص شده‌اند و در تحقیق و توسعه دانش‌بنیان‌ها، فناوری توسعه داده‌اند و در نهایت صاحبان سرمایه‌های خرد و وسیع که امکان حرکت معناداری برای پیشرفت ایران پیدا کرده‌اند. در این مقاله مجال توضیح کامل نیست؛ ولی شما می‌توانید ببینید که چگونه تولید اعتبار دولت در فناوری (گرت) به جای تورم بیشتر، همچون اسفنج، نقدینگی را از کف میدان جمع می‌کند و حتی به کمتر شدن تورم می‌انجامد، از طرفی شاهد تولید ارزش

